

[FORTELNIK *sb m*

G sg fortelnika.

Sł stp, Cn brak.

Posługujący się podstępem, wybiegiem, zdradą, używający fortelów: A mnie już ich poczęło wiele praktykować O igrógiéy fortelniká zdrádného niecności VergKoch 38 (Linde).

WG